

Peskov'un Şifreleri

Dmitri Peskov diplomat oğlu bir diplomat. Bir siyasetçi adayı ve 2012 den bu yana Rusya Devlet Başkanı Putin'in basın sözcüsü. Peskov'un birçok özelliği arasında Türkiye için önemli olan, çok iyi derecede Türkçe bilmesi. Bunu aldığı eğitime, yeteneğine ve koşulların yarattığı fırsatlara borçlu. Bu kısa ön bilgiden sonra, Peskov'un son basın açıklamalarının ihtiva ettiği şifreleri sizlerle paylaşmak isterim.

"Sadece İki Seçenek Var"

Peskov, 22 Ekim günü yaptığı açıklamada, "**Şam'da ya Esad oturacak ya da Fetih el Şam Cephesi. Ülkede siyasi çözümün sağlanması için Şam'da Esad oturmalı**" dedi. "**Bazı ülkeler Esad'dan kurtulmak için ateşle oynuyor ve teröristleri kullanıyor**" diye devam etti. Bir de Esad giderse, Avrupa'nın yeni bir terör dalgası ile çalkalanacağını söyledi. Açıkçası Peskov'a göre "**bir ihtimal daha yok**". **Veya var, o da ölüme devam mı dersiniz?**

"Fütursuzca" Esad'ın Gitmesi Gerektiđini Söyleyenler Kim?

Türkiye'yi, Türkçeyi çok iyi bilen, hatta Ankara doğumlu bir de kızı bulunan diplomat'ın ilk ima ettiği ülkenin Türkiye olduğunu söylemek yanlış olmaz. "**Şam düşerse, siyasi çözümün olmayacağı**" açıklamasının şifresinde bence, Rusya'nın Şam'da ne DAİŞ'e, ne de Türkiye'nin önderliğindeki herhangi bir muhalefet koalisyonuna soluk aldırılmayacağı kararlığı gizli.

"**Suriye'nin parçalanmaması için her şey yapılmalı**", açıklaması ise, Türkiye'ye, Suriye'nin kuzeyindeki kantonlaşmanın bir Kürt devletine dönüşmesine, Rusya'nın asla müsaade etmeyeceği konusunda verdiği gizli güvence. "**Suriye'nin bölünmesi, tüm bölge için felaket olur.**" ifadesi, hem uyarı, hem güvence, hem de aba altından sopa göstermek gibi bir şey. Unutmayalım, Rusya Suriye'de sadece havada ve denizde değil, aynı zamanda karada, yani arazide bulunan bir güç. ABD eğer Suriye'de yeni bir Afganistan yaşamak istemezse, yeni başkan döneminde, Suriye'ye kara birlikleri yollamaz.

Rusya'nın Suriye'deki Mukayeseli Üstünlüğü

Aralarında yılların hukuku, kadim dostluğu ve birbirinin sırtını koruyup, güvenle kollama ilişkisi var. Ayrıca sadece uzak geçmişin değil, geçmiş bir kaç yılın birikimi ile, lojistik, teknik ve taktik imkanlar göreceli olarak Suriye'de Rusya'nın lehine. Bu bağlamda Türkiye "**büyük lokma yutmalı**" ama "**büyük sözler**" söylememeli. Zaten Rusya'nın da yaptığı keskin manevralarda, Türkiye'ye bir kez daha uzattığı büyük lokmalar var. Putin bir kez daha gelip, daha önce geri aldığı "**Türk Akımı**" gaz boru hattı projesini, Türkiye'ye verdi. Gülerek el sıkışıldı ve Rusya ile yine barışıldı. Enerji zirvelerinde, nükleer enerji santrallerinin Türkiye için önemi yüksek perdeden cihana duyuruldu. İkisi yetmedi üçüncü santral de konuşulmaya başlandı.

Rusya Çantada Keklik mi?

Zaten Akkuyu'nun kaderinde en çok Rusya vardı. Sinop için Japonya başparmağı üzerinde bile dönmeye razı. Üçüncü santral, Çine mi, yoksa Rusya'ya mı nasip olacak? Kalabalık ekonomi ve siyaset, sınır içi ve sınır aşırı gündem derken ipin ucu mikro ölçekte kaçmasın, ihale adayları arasında Rusya hiç mi hiç "**çantada keklik**" değil. Rusya Türkiye'ye elbette, bir iş ortağı ve bir menfaat odağı olarak da bakıyor. Ama eğer, Suriye

konusunda Türkiye ona istediğini vermezse, Rusya hepsini çantası ile geri alır gider. Bana “önemi yok, biz gürültüye pabuç bırakacak bir ülke miyiz?” demeyin. Öyle değilsek neden el sıkışıp, geri alınan sözleri yeniden kabul ettik?

“Kılıç- Kalkan” derken Rusya Tehdidini Yabana Atmamak

“Fırat Kalkanı - Dicle Kılıcı” derken, Türkiye kendini tam yüzyıl önce, terketmek zorunda olduğu topraklara geri dönme raddesine getirdi. Gerekçe başka, ama heves ve emel başka. Ancak önümüzde iki sorun var. Bunlardan biri, Türkiye’nin, en uzun sınırı ötesindeki uzun süreli varlığı nedeni ile, sadece Şam ve Bağdat rejimi tarafından değil, pek yakında Mısır’ın önderliğinde Tüm Arap camiasında tel’in edilme riski ile karşı karşıya olması. Türkiye’de içeriye verilen mesajları Rusya ve Peskov da duyup anlıyor. Bu açıdan bizim daha da öteye, yani “Dimyat’a pirince gideceğiz” diye, “evdeki bulguru” riske atmamamız lazım.

Ne Çabuk ta Unuttuk!

İkinci sorun ise bence daha keskin. Bu sorunu ayırt edememizde **nisyan ile malul hafızamızın** payı büyük. Ben bu ülkede Amerikan düşmanlığını, Batı Avrupa tepkiselliğini bir dereceye kadar anlayabiliyorum. Ama anlayamadığım şeylerden biri Rusya korkusuzluğudur. Nasıl unuttuk 93 harbini(1878) ve Plevne’de “**Tunayı atlayıp, karakolları yoklayan düşmanı**”? Nasıl unuttuk Aziziye tabyasını, Nene Hatunu, Aya Stefanos baskını? Kars ve Ardahan işgalini, Kars ile ilgili talepleri? Nasıl unuttuk NATO’ya giriş nedenimizi? Nasıl unuttuk, 1950 lili yıllarda elektrik trafoları üzerindeki, iskelet işaretlerinin altına yazılan “**komunizm ölüm tehlikesidir**” yazılarını? Evet soğuk savaş çoktan bitti. Kommunizm de öyle. Ama şimdi daha fazla sıcak savaş için her neden mevcut.

Rusya’yı Tekrar Hatırlamak ve Şifreleri İyi Okumak

Üstelik Rusya şimdi bir de güneyde komşumuz. Üstelik eski dost- yeni düşman Esat’ın aziz ve sırtını asla ona karşı dönmez dostu. Atacağımız adımlarda izan, yutacağımız lokmalarda dikkat, sarf edeceğimiz sözlerde feraset önemli.

Bu ülke bana bilfiil beş cephede savaştan dedelerimden kaldı. Onlar mücadele etti, üzerlerine çöken koca imparatorluktan kurtardıkları bu vatan parçası ile gurur duydu. Onların duygularını, hikayelerini ben bizzat kulaklarımla dinledim. Onun için “Kılıç ve kalkan” hamlelerinde, bu mirası düşünmek benim için onların anısına saygı. Türkiye içinse bir zorunluluk, hayat memat ve gelecek meselesi.

Prof.Dr. Sema Kalaycıoğlu